

“Ik ben geen vies mannetje, ik kijk niet stiekem kinderporno. Ik ben normaal.”

Een interview met ‘pedofiel’ Thijs. Een student rond de twintig jaar die eerder zichzelf iets zou aandoen, dan een jongen waar hij verliefd op is.

Is het lastig of juist fijn voor u om mee te werken aan een interview zoals deze?

“Het is niet lastig om mee te werken aan een interview als deze. Het is op een prettige manier afstandelijk, waardoor ik mijn persoon niet prijs hoeft te geven. Ik vind het prettig om mijn verhaal te kunnen vertellen aan mensen die interesse hebben.”

Waarom denkt u dat de media pedofilie vaak in een negatief daglicht stellen?

“Media stellen pedofilie vaak gelijk aan kindermisbruik. Het is gemakkelijk om dat onderscheid niet te maken. Het klinkt spannend (pedofiel opgepakt klinkt spannender dan verdachte van kindermisbruik opgepakt) en pedofielen zijn zo gehaat door de maatschappij dat ze geen weerwoord kunnen geven. We zijn de ideale zondebok. Niemand zegt dat je genuanceerd moet zijn over ons en zolang je kindermisbruik gelijkstelt aan pedofiele gevoelens, hebben mensen een gezamenlijke vijand.”

Wat zijn volgens u de stereotypen?

“Ik heb geen snor. Ik ben niet oud en dik. Ik ben geen stil, antisociaal, teruggetrokken, onintelligent persoon. Ik ben niet manipulatief. Ik rijd niet in een wit busje. Ik ben een heel normale man. Ik ben waarschijnlijk ongeveer van jullie leeftijd. Ik studeer en heb vrienden. Ik sport en heb andere hobby’s. Je ziet aan mij niet dat ik pedofiel ben. Ik ben ook niet eng. Ik denk niet de hele dag aan seks met kinderen, nauwelijks eigenlijk. Ik zie kinderen niet als lustobject, maar gewoon als kinderen. Ja, ik zie welke jongens mooi zijn en welke niet, maar ik heb geen verkeerde intenties met jongens. (Ik val niet op meisjes.) Ik ben geen vies mannetje, ik kijk niet stiekem kinderporno. Ik ben normaal.”

Deelt u weleens berichten op pedofilie.nl?

“Ik deel geen berichten op de website van pedofilie.nl. Ik zit wel in het chatkanaal van pedofilie.nl waar ik veel praat. Daar praat ik met gevoelsgenoten over wat mij dwarszit, maar ook over de mooie momenten. Als ik een depressieve bui heb vanwege mijn gevoelens, dan krijg ik steun van hen. Als ik blij ben omdat ik de jongen waar ik verliefd op ben weer heb gezien, dan deel ik dat ook met ze. Er openlijk over kunnen praten vind ik prettig en lucht op.”

Vindt u het fijn om u verhaal te kunnen delen op een website als pedofilie.nl?

“Het is prettig om je verhaal te kunnen delen in het algemeen, maar specifiek met gevoelsgenoten. Je krijgt begrip voor je situatie en leert jezelf te accepteren. Het helpt heel erg dat mensen je worsteling snappen en je er niet om veroordelen. Ik heb ooit gezegd: "Als ik verliefd ben op een jongen, dan is het grootste risico niet dat ik die jongen iets aan doe, maar mezelf." Dat begrijpen zij. Zij begrijpen dat ik gevoelens heb voor jongens waar ik nooit naar zou handelen en het die jongens niet aan wil doen om erna te handelen.”

**Heeft u verteld aan u vrienden en/of familie dat u pedofiele gevoelens heeft?
Hoe reageerde zij en hoe was deze ervaring voor u?**

“Ik heb het een paar vrienden verteld. Zij reageerden heel erg goed en accepterend. Ik veranderde niet voor hen. Ze vonden het voornamelijk vervelend voor mij. De vanzelfsprekendheid ervan deed mij goed. Ze hadden veel vertrouwen in mij, omdat ze mij kennen. Er is niemand geweest die mijn contact met kinderen raar of eng vindt, wat ik erg fijn vind.”

Wat zou u graag willen veranderen aan het beeld ‘pedofilie’ dat de meeste mensen nu hebben?

“Ik zou graag willen veranderen dat mensen pedofielen zien als misbruikers. Toen ik achter mijn gevoelens kwam, realiseerde ik me ook hoe groot het stigma is. Dat is het moeilijkste geweest voor mij om te accepteren. Ik wist niet anders dan wat iedereen denkt te weten over pedofielen. Ze zijn vies, ziek en misbruiken kinderen. Ik identificeer me daar helemaal niet mee, maar in mijn gedachten werd ik ook zo. Heel beangstigend. Het heeft heel lang geduurd voordat ik accepteerde hoe ik was en realiseerde me dat ik er niets aan kan doen hoe ik me voel en dat dat niet betekent dat ik verkeerde dingen ga doen.”